17. gr. 93

Hann ritar undir eiðstaf um að hann vilji hlýða erindisbrjefi þessu og með alúð og kostgæfni rækja skyldur þær, er á honum hvíla í stöðu hans. 12. júlí

Hann verður að sætta sig við þær breytingar, sem kunna að verða gjörðar á erindisbrjefi þessu.

Í stjórnarráði Íslands, 12. júlí 1904.

K. Hafstein.

Jón Hermannsson.

Erindisbrjef 94

fyrir 12. júlí

fiskimatsmenn í Reykjavík.

1. gr.

Fiskimatsmennirnir eiga að leggja stund á að verða sem færastir í að geta dæmt um gæði saltfisks og sem leiknastir í að sortera hann.

2. gr.

Yfirmatsmaðurinn er yfirboðari þeirra og eru þeir aðstoðarmenn hans við fiskimat og umsjón með vigt og útskipun saltfisks og hleðslu hans í skipum þeim, sem hann er fluttur út á. Hann kveður þá til vinnunnar og skiptir henni á milli þeirra og segir þeim fyrir verkum.

Þeir skulu vera til taks þegar hann kallar þá til vinnu við fiskimat.

Ef þeir vilja fara burt úr bænum um nokkuð langan tíma, skulu þeir gjöra honum aðvart um það fyrirfram.

3. gr.

Þeir eru skyldir að fara eptir fyrirskipunum hans og leitast við að gjöra honum til hæfis, þegar þeir vinna undir stjórn hans.

4. gr.

Fiskimatið skal fara svo fram, að tveir matsmenn skoði saman hvern fisk, svo tveir geti vottað um allan farminn.

Komi það fyrir við vinnuna, hvort það er við sortering fisks, umsjón með vigt hans, útskipun eða hleðslu um borð, að þeir sjeu í efa um eitthvað eða komi eitthvað fyrir, sem hann hefir ekki gefið þeim fyrirskipanir eða leiðbeiningar um, skulu þeir leita til hans og fá fyrirskipanir hans um hvað gjöra skuli, en verði því ekki viðkomið, skulu þeir ráða það úr, sem þeim sýnist rjettast, og skýra honum svo frá því sem fyrst og áður en hann gefur út fiskimatsvottorðið.

Þeir skulu og skýra honum frá eða leita hans, ef þeim er sýnd nokkur óhlýðni af vinnufólki eða skipsmönnum eða öðrum, sem hafa með fiskinn að sýsla.

94
12. júlí

5. gr.

Þeir fá í kaup 65 aura um klukkustund hverja, sem þeir eru að vinnu, hvort sem það er við sortering fisksins eða við umsjón með vigt hans, útskipun eða hleðslu. Fari matið fram utan hinnar löggiltu verzlunarlóðar telst borgunin fyrir þann tíma, er þeir verða að vera að heiman. Er þeim stranglega bannað að taka á móti nokkurri annari þóknun eða góðgjörðum, hverju nafni sem nefnist, frá þeim, sem fiskinn senda út, frá skipstjórum eða skipsmönnum eða öðrum, sem hafa með fiskinn eða skipið, sem flytja á fiskinn í út, að sýsla.

6. gr.

Þeir, sem fiskurinn er metinn fyrir, gjalda þeim kaup þeirra fyrir vinnuna við fiskinn og skulu þeir skrifa reikning yfir vinnulaunin og láta yfirmatsmann skrifa upp á hann að hann sje rjettur, áður en þeir beiðast þess, að hann sje útborgaður, sem þeir að sjálfsögðu eiga heimtingu á að sje gjört í peningum þegar í stað.

7. gr.

Aðalstarf þeirra er við fiskimat í Reykjavík. Þó eru þeir skyldir að fara með yfirmatsmanni til Hafnarfjarðar, Akraness og Keflavíkur þegar hann kveður þá til að aðstoða sig þar við fiskimat.

Fyrir vinnuna á þessum stöðum við fiskimatið fá þeir sömu tímaborgun og í Reykjavík, er einnig telst fyrir þann tíma, er þeir þurfa til ferðarinnar fram og aptur, og auk þess í fæðispeninga 1 kr. á dag og ferðakostnað eptir reikningi.

Ef þeir verða veðurtepptir á tjeðum stöðum á fiskimatsferðum þessum eða verða að bíða þar af því veður leyfir eigi að starfa að fiskimati, skulu þeir fá daglaun 5 kr. á dag auk fæðispeninganna.

Yfirmatsmaður skrifar upp á reikninga þeirra og lögreglustjóri eða umboðsmaður hans á staðnum úrskurðar þá, ef hlutaðeigendur geta ekki komið sjer saman.

Yfirmatsmaður skal krefjast, ef þeir óska þess, að hlutaðeigandi lögreglustjóri eða umboðsmaður hans innheimti þessa borgun til fiskimatsmannanna, hjá þeim, sem beðið hafa um þá til fiskimatsins.

8. gr.

Þeir rita undir eiðstaf um að þeir vilji með alúð og kostgæfni rækja skyldur þær, sem á þeim hvíla og hlýðnast ákvæðum erindisbrjefs þessa.

Þeir eru skyldir að sætta sig við þær breytingar, sem gjörðar kunna að verða á erindisbrjefi þessu.

Í stjórnarráði Íslands, 12. júlí 1904.

H. Hafstein.

Jón Hermannsson.